

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 62/25

Люксембург, 3 юни 2025 г.

Решение на Съда по дело C-460/23 | [Kinsa]¹

Не може гражданин на трета държава, който влиза незаконно в Европейския съюз, да бъде санкциониран за подпомагане на незаконното влизане само защото е придружаван от своето ненавършило пълнолетие дете

Всъщност такъв родител просто изпълнява задълженията си към детето

Италиански съд е отправил запитване до Съда относно обхвата на предвидения в правото на Съюза основен състав на престъплението „подпомагане на незаконното влизане“. Съдът отговаря, че не извършва такова престъпление лицето, което в нарушение на режима на движение през границите вкарва на територията на държава членка ненавършили пълнолетие граждани на трета държава, които го придружават и за които то действително полага родителските грижи. Всъщност подобно поведение представлява не подпомагане на незаконната имиграция, на което правото на Съюза цели да противодейства, а изпълнение на задълженията, които поради семейната им връзка това лице има по отношение на тези ненавършили пълнолетие лица. Следователно правото на Съюза не допуска национална правна уредба, която предвижда наказателна отговорност за такова поведение.

През август 2019 г. гражданка на трета държава, пристигайки с полет от трета държава, се явява с фалшиви паспорти на границата на летище Болоня (Италия), придружавана от дъщеря си и племенницата си, и двете ненавършили пълнолетие и със същото гражданство като нея. Тя е арестувана и срещу нея е образувано наказателно производство за подпомагане на незаконно влизане. Заявява, че е избягала от държавата си на произход поради отправените към нея и семейството ѝ смъртни заплахи от бившия ѝ партньор. Опасявайки се за физическата им неприкосновеност, тя отвежда със себе си дъщеря си и племенницата си, за която действително полага родителските грижи след смъртта на майката ѝ. Малко след това подава молба за международна закрила.

В рамките на наказателното производство болонският съд се обръща към Съда. Последният съответно разглежда въпроса дали описаното поведение осъществява основния състав на престъплението „подпомагане на незаконното влизане“, по смисъла на правото на Съюза², и дали може да подлежи на наказателноправни санкции.

Съдът отговаря, първо, че **лицето**, което в нарушение на режима на движение през границите **вкарва на територията на държава членка ненавършили пълнолетие граждани на трета държава, които го придружават и за които то действително полага родителските грижи, не осъществява основния състав на престъплението „подпомагане на незаконното влизане“ по смисъла на правото на Съюза.**

Всъщност такова поведение съставлява изпълнение от страна на това лице на задълженията, които то има поради семейната връзка и действително полаганите родителски грижи за тези ненавършили пълнолетие лица. Противното тълкуване би довело до особено тежко вмешателство в основното право на зачитане на

семеен живот и в основните права на детето, закрепени в членове 7 и 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз, до степен, в която би било засегнато основното съдържание на тези права.

В случая това тълкуване се налага и с оглед на основното право на убежище. Всъщност, тъй като е подало молба за международна закрила, съответното лице по принцип не може да се счита за незаконно пребиваващо, докато не бъде постановено решение по нея на първа инстанция, и не подлежи на наказателноправни санкции нито за собственото си незаконно влизане, нито за това, че при влизането си е било придружено от дъщеря си и от племенницата си, за които действително полага родителските грижи.

Съдът отговаря, второ, че правото на Съюза не допуска национално законодателство, което предвижда наказателна отговорност за такова поведение.

Всъщност държавите членки не могат да надхвърлят обхвата на основния състав на престъплението „подпомагане на незаконното влизане“, както е определен в правото на Съюза, като в разрез с Хартата включват в него деяния, които не са посочени в това право.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

[Тук](#) ще намерите обяснителен видеоклип за съдебното решение от председателя на Съда на Европейския съюз.

Поддържайте връзка!

¹ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

² [Директива 2002/90/ЕО](#) на Съвета от 28 ноември 2002 година за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването.